

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/343/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210590
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210590.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/166/2012-171 zo dňa 1. apríla 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil proti odporcovi podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zák. č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Zároveň poznamenal, že uznesením č. k. 4C/164/2012-22 zo dňa 27.02.2013 spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 4C/164/2012 a 4C/166/2012 s tým, že konanie sa bude ďalej viesť pod sp. zn. 4C/166/2012.

V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku uviedol, že uznesením č. k. 4C/166/2012-55 zo dňa 19.04.2013 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č. k. 10Co/276/2013-77 zo dňa 15.08.2013 vyššie označené uznesenie okresného súdu potvrdil. Rozsudkom č. k. 4C/166/2012-87 zo dňa 29.10.2013 žalobu navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Tento rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline uznesením č. k. 8Co/41/2014-127 zo dňa 28.02.2014 a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Vo veci ďalej konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zistiť, že odporca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Pokiaľ navrhovateľ žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podania opätovného návrhu na prerušenie konania, tento návrh bol uznesením zo dňa 01.04.2014 zamietnutý.

Na pojednávaní, ktoré nariadil na deň 01.04.2014, vykonal dokazovanie obsahom spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Er/262/2008 a 7Er/226/2008. Z obsahu spisu sp. zn. 3Er/262/2008 mal preukázané, že dňa 09.06.2008 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Výzvou zo dňa 05.08.2008 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorú uzavrel s povinným. Uznesením zo dňa 30.12.2008 žiadosť súdneho exekútora o

udelenie poverenia v časti zamietol. Na odvolanie oprávneného bola vec predložená odvolaciemu súdu, ktorý odvolaním napadnuté uznesenie zrušil. Dňa 21.01.2010 vydal poverenie pre súdneho exekútora. uznesením zo dňa 15.02.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2010, exekučný súd exekúciu zastavil. Z obsahu spisu sp. zn. 7Er/226/2008 mal preukázané, že dňa 28.05.2008 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 30.12.2008 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti zamietol. Odvolací súd uznesením zo dňa 30.06.2009 zrušil uznesenie okresného súdu, po nadobudnutí jeho právoplatnosti vydal exekučný súd dňa 23.11.2010 poverenie pre súdneho exekútora. Uznesením zo dňa 02.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.08.2011 exekučný súd exekúciu zastavil.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc viaceré ustanovenia zák. č. 514/2003 Z. z. a zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) uviedol, že žaloba navrhovateľa nie je dôvodná, nakoľko neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal základné atribúty vzniku zodpovednostného právneho vzťahu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, nepreukázal vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Navrhovateľ najmä nepreukázal svoje tvrdenie, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia rozhodnutím o zamietnutí žiadosti, nakoľko v oboch exekučných veciach bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Vo vzťahu k nedodržaniu zákonom stanovenej lehoty poznamenal, že samotné nedodržanie tejto lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/2002). Vzhľadom na to, že exekučným titulom v uvedených exekučných konaniach bol rozhodcovský rozsudok, rozhodovanie o žiadosti súdneho exekútora (najmä z hľadiska posúdenia zákonnosti priznaného plnenia a vykonateľnosti exekučného titulu), si vyžadovalo osobitnú právnu úpravu, prihliadajúc ku skutočnosti, že medzi oprávneným a povinným sa jednalo o spotrebiteľský právny vzťah. Doba od doručenia žiadosti súdneho exekútora do vydania poverenia, nebola takej povahy a rozsahu, aby bolo možné konštatovať navrhovateľom tvrdené porušenie práva na rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ navyše v konaní nepreukázal vznik ani výšku tvrdenej majetkovej škody, pretože nepreukázal vynaloženie sumy 70 eur na správne vymáhané pohľadávky, nekonkretizoval z čoho uvedená suma pozostáva, kde a akým spôsobom uvedený náklad vznikol. Rovnako navrhovateľ nepreukázal skutočnosti vo vzťahu k uplatneným nákladom na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje vo výške 15 eur. Náhradu majetkovej škody si uplatnil paušálne bez akejkoľvek konkretizácie a jej reálneho vyčíslenia. Navrhovateľ rovnako nepreukázal skutočnosti tvrdené v žalobe ako dôvody pre náhradu nemajetkovej ujmy. Predovšetkým nepreukázal, že v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu, eventuálne k jeho insolvenčii. Nepreukázal ani to, aké konkrétne plánované podnikateľské aktivity, resp. už vytvorené podnikateľské plány zanikli, kedy a v akom rozsahu došlo k hospodárskej strate a akým spôsobom.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého odporcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov nepriznal, nakoľko si ich nevyčísľil.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal o nej rozhodol. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci samej neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj pre to, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podal odvolanie, keď v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. K tvrdeniam odporcu nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Ak tak okresný súd postupoval, porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces. V prípade ak odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu, mal okresný súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Pokiaľ okresný súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti, ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správa informačného systému a údajov. V konaní hodlal pred súdom predložiť dôkazy o

výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Okresný súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo. Okresný súd vo svojom rozhodnutí tiež nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Napadnutý rozsudok je vnútorne rozporný, nakoľko napriek tomu, že okresný súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je dostatočné a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 01.04.2014, keď navrhovateľ a jeho právny zástupca prevzali predvolanie dňa 20.03.2014. Navrhovateľ síce mailovým podaním zo dňa 28.03.2014 požiadal o zrušenie pojednávania a zároveň o prerušenie konania (z dôvodu, že sa podaním sťažnosti na Ústavný súd SR chce brániť proti rozhodnutiu o nevyklúčení sudcov), ale z obsahu spisového materiálu vyplýva, že išlo len o totožnú kópiu sťažnosti, ktorú doručil právny zástupca navrhovateľa prvostupňovému súdu už dňa 27.03.2013. Opakované zaslanie sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu SR teda nebránilo prvostupňovému súdu pokračovať v konaní v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie bolo potrebné z konania vylúčiť. Zo spisového materiálu je zrejmé, že konajúca sudkyňa nebola z prejednávanej veci vylúčená, čomu nasvedčujú uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 8NcC/75/2012-17 zo dňa 28.12.2012 a č. k. 9NcC/74/2012-16 zo dňa 18.12.2012. Námietka navrhovateľa, že okresný súd rozhodol o merite veci predčasne, pretože v ten istý deň rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, proti ktorému podal odvolanie, neobstojí. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, návrh navrhovateľa na prerušenie konania (z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu) zo dňa 27.03.2014 je totožný s návrhom na prerušenie konania, ktorý zástupca navrhovateľa doručil okresnému súdu už dňa 27.03.2013. Pokiaľ navrhovateľ namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, táto námietka nie je pravdivá, nakoľko vyjadrenie odporcu bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 14.03.2013. Navyiac okresný súd napadnutý rozsudok založil nie na tvrdeniach odporcu, ale na nepreukázaní podmienok na odškodnenie podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sám zbavil. Ako nepravdivá sa preukázala námietka navrhovateľa, že okresný súd v danej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Zo spisového materiálu je zrejmé, že na prejednanie veci bolo riadne nariadené pojednávania, a to na deň 01.04.2014, ktoré bolo i vykonané, o čom svedčí zápisnica o pojednávaní z vyššie uvedeného dňa. Nedôvodná je i námietka navrhovateľa, že pokiaľ sa odporca nevyjadril k návrhu, okresný súd mal vo veci rozhodnúť podľa § 153b O. s. p., t. j. rozsudkom pre zmeškanie. Ako vyplýva zo spisového materiálu i z odôvodnenia tohto rozsudku, odporca sa k veci vyjadril. Nakoniec nemožno súhlasiť ani s námietkou navrhovateľa, že okresný súd ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode a že v tejto časti je odôvodnenie rozsudku nepreskúmateľné.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd sa otázkou škody, nemajetkovej ujmy i príčinnou súvislosťou podrobne zaoberal a v tomto smere uviedol skutkové a právne úvahy, s ktorými sa odvolací súd stotožnil.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zistenia odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací súd hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.